

10.2.1978

Opastinsilta 7 00620 HELSINKI 52
Semäforbron HELSINGFORS

Puhelin 1511
Telefon

... Till arbetspensionsanstalterna

Regeringen har 3.2.1978 till riksdagen avlåtit en proposition med förslag till lagar angående ändring av 7 § lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

I propositionen föreslås en justering av stadgandena gällande arbetslöshetstillägget bl.a. för att minska permitteringarnas försvagande inverkan på pensionskyddet. Propositionen innehåller även förslag, som skulle möjliggöra ett erläggande av små pensioner i form av en engångsutbetalning. Likaså ingår i propositionen nya stadganden om begynnelse dagen för familjepension.

Avsikten är att försätta ändringarna i kraft omedelbart efter det lagarna har stadfästs.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

BILAGA

Regeringens proposition om ändring av 7 § lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar angående ändring av lagen om pension för arbetstagare och ändring av 7 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.

I propositionen föreslås att stadgandena angående arbetslöshetstillägget justeras bland annat för att minska permitteringarnas försvagande inverkan på pensionsskyddet. Dessutom föreslås stadganden som skulle möjliggöra att

små pensioner utbetalas i ett för allt, samt nya stadganden angående familjepensionens begynnelsepunkt.

Ändringarna är avsedda att träda i kraft omedelbart sedan lagarna fastställts.

MOTIVERING.

1. Det nuvarande läget och de föreslagna ändringarna.

För att hindra att pensionen minskar på grund av arbetslöshet fogades till lagen om pension för arbetstagare (395/61, APL) stadganden om arbetslöshetstillägg, vilka trädde i kraft vid ingången av år 1969. I APL och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62, KAPL) avsedd pension förhöjs med arbetslöshetstillägget, om arbetstagaren efter arbetsförhållandets upphörande erhållit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60) avsett dagunderstöd. Dagunderstöd, som erlagts för tiden före början av det kalenderår, under vilket arbetstagaren fyllt 23 år, samt för det år, under vilket pensionsfallet inträffat och för det föregående kalenderåret, berättigar likväl inte till arbetslöshetstillägg. Angående beräkandet av arbetslöshetstillägget stadgas i 7 b § 2 mom. APL. De arbetslöshetsmånader som behövs vid räkneoperationen bestäms såsom hela månader på basen av det sammanlagda antalet dagar, för vilka arbetstagaren erhållit till nämnda tillägg berättigande dagunderstöd. Månaden anses härvid ha 30 dagar.

Sedan stadgandena angående arbetslöshetstillägget stiftades, har arbetslösheten under

gått strukturella förändringar. Under det senaste årtiondet förstod man med arbetslös i allmänhet en person vars arbetsförhållande upphört, men som inte ännu erhållit ny arbetsplats. Under den senaste tiden har man utan att avbryta arbetsförhållandet i allt högre grad börjat permittera arbetstagare för den tid, under vilken arbetsgivaren inte kan erbjuda arbete. Till exempel under år 1975 uppskattas permittering ha drabbat 50 000 arbetstagare som stått i APL underställt arbetsförhållande, och permitteringen ha fortgått i medeltal i tre veckor. Under samma tid permitterades 7 500 KAPL-arbetstagare för i medeltal sju veckor.

Permittering avbryter i KAPL avsedd pensionstillväxt, eftersom dess belopp beräknas på basen av de sammanlagda förtjänster som erhållits under den tid vederbörande varit i arbete. Däremot avbryter inte permitteringen direkt tillväxten av i APL avsedd pension, men då permitteringen råkar inträffa under arbetsförhållandets fyra sista år, kan den minska den pensionsgrundande lönen. Om arbetstagare, som står i APL underställt arbetsförhållande, permitteras flera gånger, kan det uppstå betydande luckor i hans pensionsskydd. För att minska permitteringarnas försvagande inverkan på pensionsskyddet föreslås 7 b §

1 mom. APL ändrat. Till stadgandet hänvisas i 1 § 1 mom. KAPL. Enligt förslaget skulle i regel alla dagunderstöd berättiga till arbetslöshetstillägg. För hindrandet av en dubbel tillväxt av pensionsskyddet har likväl de arbetslöshetsperioder, vilka inte kunnat inverka försvagande på pensionsskyddet, uteslutits från arbetslöshetstilläggets tillämpningsområde. På grund härav skulle de understödsdagar, som förekommit under ett långvarigt APL-arbetsförhållande i allmänhet inte berättiga till arbetslöshetstillägg, ifall de inte hänför sig till de kalenderår, vilka skall beaktas vid beräkandet av den pensionsgrundande lönen. Även under ett långvarigt i APL avsett arbetsförhållande erhållna dagunderstöd skulle likväl berättiga till arbetslöshetstillägg för de år, under vilka arbetstagaren stått i förutom APL-arbetsförhållande även i KAPL-arbetsförhållande. Dessutom föreslås att i 7 § 1 mom. KAPL ingående krav angående avbrytande av arbetsförhållandet avlägsnas.

Antalet i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor avsedda arbets- och understödsdagar får under varje vecka uppgå till högst fem. Då i månaden sålunda ingår i medeltal 22 arbets- eller understödsdagar föreslås att 7 b § 2 mom. APL ändras så, att vid uträkandet av arbetslöshetstillägget skulle månaden anses ha 22 dagar.

I APL avsedd pension utbetalas månatligen. Är ålders- eller familjepension eller sådan full invalidpension, vid vars bestämmande inte beaktats tiden mellan inträffat pensionsfall och uppnådd pensionsålder, mindre än 20 mark i månaden, äger pensionsanstalten med pensionsstagarens samtycke rätt att utbetala pensionen i ett för allt. Pensionsanstalten får även kvartalsvis utbetala en pension vars belopp understiger 50 mark i månaden. Med stadgandena har man strävat till att helt små pensioners förvaltningskostnader inte skulle bli orimliga i förhållande till pensionens belopp. Engångsutbetalningarna har likväl i praxis varit relativt sällsynta. Främst har det nuvarande systemet med inhämtande av samtycke inverkat härpå. En utbetalning som sker kvartalsvis har å sin sida visat sig vara tekniskt svår att genomföra. Att övergå till betalningsperioder om över ett halvt år är däremot för närvarande omöjligt, eftersom indexförhöjningen erlagges till pensionerna halvårsvis. På basen av det ovan sagda föreslås att till 19 b § APL fogas ett nytt 4 mom., enligt vilket de ålders- och

familjepensioner som är mindre än 10 mark, med hänsyn till indexnivån för år 1978, samt sådana invalidpensioner, vid vars bestämmande inte beaktas tiden mellan inträffat pensionsfall och uppnådd pensionsålder, skulle på initiativ av pensionsanstalten kunna utbetalas såsom engångsersättning. Stadgandet skulle tillämpas även på motsvarande pensioner enligt andra arbetspensionslagar.

Stadgandet i 4 § 3 mom. APL angående retroaktivt beviljande av invalidpension ändrades genom en lag av år 1972 (934/72) så, att pension beviljas retroaktivt för högst ett år före ingången av den månad som följer efter ansökningen. Ändringen var nödvändig, eftersom den ståndpunkt som omfattats i rättspraxis hade lett till att pensioner beviljats från en tidpunkt under pågående betalningsperiod, vilket förorsakade svårigheter vid verkställandet. Ändringen blev likväl inte genomförd i stadgandet i 4 b § 1 mom. APL som berör familjepension, av vilken orsak sagda moment nu föreslås ändrat så att det överensstämmer med stadgandet om beviljade av invalidpension.

2. Ekonomiska verkningar.

De föreslagna ändringarna, vilka är avsedda att träda i kraft omedelbart efter att lagarna fastställts, skulle inte åsamka staten kostnader, utan de skulle täckas av arbetspensionssystemet. Fogandet av de för permitteringstiden utbetalda dagunderstöden till arbetslöshetstillägget och ändringen av beräkningsgrunderna för sagda tillägg skulle under det första åren med hänsyn till indexnivån för år 1978 föranleda merkostnader om uppskattningsvis 0,5 miljoner mark om året. Kostnaderna skulle likväl successivt öka så, att de i medlet av 1980-talet skulle uppgå till cirka 3 miljoner mark om året. Om man under innevarande år skulle utbetala alla enligt propositionen möjliga engångsersättningar, skulle pensionsutgifterna öka med uppskattningsvis 2,7 miljoner mark, men de skulle minska med ett motsvarande belopp under de följande åren. Med tiden skulle engångsersättningarna uppskattningsvis kunna föranleda en inbesparing av förvaltningskostnaderna för arbetspensionssystemet.

Med stöd av vad ovan anförts förelägges Riksdagen till antagande följande lagförslag:

1.

Lag

angående ändring av lagen om pension för arbetstagare.

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 4 b § 1 mom. och 7 b § lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare,
sådana de lyder, 4 b § 1 mom. i lag av den 16 december 1966 (639/66) och 7 b § i lag
av den 20 december 1968 (690/68), samt
fogas till 19 b §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 16 december 1966
och lag av den 20 september 1974 (749/74), ett nytt 4 mom. som följer:

4 b §.

Rätten att erhålla familjepension begynner vid ingången av den månad, som följer efter förmänslåtarens död, likväl i fråga om sådant barn, som födes efter förmänslåtarens död, vid ingången av den månad, som följer efter födelsen. Utan särskilda skäl utgår pensionen icke retroaktivt för längre tid än ett år före den månad, som följer efter pensionsansökningen.

7 b §.

Har arbetstagare erhållit dagunderstöd i enlighet med lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor, förhöjes pensionen med arbetslöshetstillägg. Har arbetstagare under hela kalenderåret stått i samma lag omfattat arbetsförhållande, berättigar för detta år utbetalt dagunderstöd likväl icke till arbetslöshetstillägg, om arbetstagarens arbetsförhållande, som omfattas av denna lag, icke upphört inom tre år efter utgången av förstnämnda kalenderår eller om arbetstagaren under samma kalenderår icke förtjänat lön, som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, minst till i 5 § 1 mom. i sagda lag avsett gränobelopp. Dagunderstöd, som erlagts för tiden före början av det kalenderår under vilket arbetstagaren fyllt 23 år, samt för det år, under vilket pensionsfallet inträffat, och för det föregående kalenderåret, berättigar likväl icke till arbetslöshetstillägg.

Arbetslöshetstillägget uträknas genom att multiplicera pensionens belopp med antalet arbetslöshetsmånader och dividera produkten med det tal, som erhålles genom att subtrahera antalet arbetslöshetsmånader från antalet sådana fulla månader, som ingå i tiden från det arbetstagaren fyllt 23 år, likväl tidigast från och med den 1 juli 1962, tills han uppnått 65 års ålder. Arbetslöshetsmånaderna bestämmas såsom fulla

månader på basen av det sammanlagda antalet sådana dagar, för vilka arbetstagaren erhållit understöd, som i enlighet med 1 mom. berättigar till arbetslöshetstillägg, och så, att månaden anses ha 22 dagar.

19 b §.

Understiger beloppet av ålders- eller familjepension eller sådan full invalidpension, vars storlek icke bestämts med tillämpning av 6 § 3 mom., före förrättandet av ovan i 8 § avsedd samordning 10 mark i månaden, äger pensionsanstalten rätt att utbetala pensionen i ett för allt, varvid beloppet beräknas enligt av social- och hälsovårdsministeriet fastställda grunder. Den som erhållit dylik betalning i ett för allt är därefter icke med anledning av samma pensionsfall berättigad till pension på grund av de arbetsförhållanden, på basen av vilka pension, som motsvarar det utbetalda beloppet, skulle ha utgått. Har för bestämd tid beviljad invalidpension utbetalts i ett för allt, kan pensionstagaren likväl beviljas pension för den tid hans arbetsförmåga fortgår efter den bestämda tidens utgång. Ovan avsett markbelopp justeras årligen från ingången av januari månad i enlighet med det löneindexantal, som skall fastställas i och för tillämpning av 9 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 19 .

Vid tillämpning av stadgandena i 7 b § 1 mom. av denna lag beaktas, om ej annat föranleds av stadgandena, de dagunderstöd som utbetalts för tiden efter år 1977.

Stadgandena i 19 b § 4 mom. av denna lag tillämpas även på sådana pensioner, vilka beviljats på basen av pensionsfall som inträffat före denna lags ikraftträdande.

I 19 b § 4 mom. i denna lag stadgat markbelopp motsvarar det löneindexantal som fastställts för år 1978.

Lag

angående ändring av 7 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

I enlighet med riksdagens beslut ändras 7 § 1 mom. lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, sådant sagda lagrum lyder i lag av den 18 juni 1971 (501/71), som följer:

7 §.

Har till invalidpension berättigad arbetstagare omedelbart före inträdet av den sjukdom eller uppkomsten av det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, under en tid av 540 sådana dagar, för vilka han icke erhållit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60), avsett dagunderstöd, i arbete, som avses i denna lag, förtjänat minst 800 mark, beaktas såsom pensionsgrundande lön även den lön, som han skulle ha förtjänat från invaliditetens början till dess han uppnått pensionsåldern. Det årliga beloppet av denna lön förutsättes uppgå till samma i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade belopp i mark, för vilket på grund av arbetstagarens arbetsförhållande i genomsnitt erlagts försäkringspremie i enlighet med denna lag under de kalenderår, under vilka han i arbete, som avses i denna lag, förtjänat minst 800 mark, eller, om han under inget kalenderår förtjänat minst detta belopp, till samma belopp som nämnda gränsbelopp. Löner, vilka

införtjänats före 23 års ålder, beaktas dock endast, om de förtjänats under det kalenderår, under vilket den sjukdom, det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, uppkommit, eller under tre kalenderår omedelbart före förstnämnda år. Vid beräkning av ovan avsedda belopp i mark, för vilket i genomsnitt erlagts försäkringspremie, beaktas icke tid, för vilken arbetstagaren före början av det kalenderår, som omedelbart föregått pensionsfallet erhållit dagunderstöd i enlighet med lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor. Angående beräkningen av beloppet i mark stadgas närmare genom förordning.

Denna lag träder i kraft den
19 .

Vid tillämpning av denna lag beaktas, om ej annat följer av stadgandena, de dagunderstöd som utbetalts för tiden efter år 1977.

I denna lag stadgat markbelopp motsvarar det för år 1962 fastställda löneindextalet.

Helsingfors den 3 februari 1978.

Republikens President

Minister

1.

Bilaga

Lag

angående ändring av lagen om pension för arbetstagare.

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 4 b § 1 mom. och 7 b § lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare,
sådana de lyder, 4 b § 1 mom. i lag av den 16 december 1966 (639/66) och 7 b § i lag
av den 20 december 1968 (690/68), samt
fogas till 19 b §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 16 december 1966
och lag av den 20 september 1974 (749/74), ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lag.

4 b §.

Rätten att erhålla familjepension begynner från början av den månad, som följer efter förmånslåtarens död, likväl för sådant barns del, som föds efter förmånslåtarens död, från början av den månad, som följer efter födelsen. Utan särskilda skäl *utbetalas* pensionen icke retroaktivt för längre tid än ett år före pensionsansökningen.

Förslag.

4 b §.

Rätten att erhålla familjepension begynner *vid ingången* av den månad, som följer efter förmånslåtarens död, likväl *i fråga om* sådant barn, som födes efter förmånslåtarens död, *vid ingången* av den månad, som följer efter födelsen. Utan särskilda skäl *utgår* pensionen icke retroaktivt för längre tid än ett år före *den månad, som följer efter pensionsansökningen.*

7 b §.

Har arbetstagare, *efter det arbetsförhållandet avbrutits*, erhållit dagunderstöd i enlighet med lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor, förhöjes pensionen med arbetslöshetstillägg. Dagunderstöd, som erlagts för tiden före början av det kalenderår, under vilket arbetstagaren fyllt 23 år, samt för det år, under vilket pensionsfallet inträffat, och för det föregående kalenderåret, berättigar likväl icke till arbetslöshetstillägg.

7 b §.

Har arbetstagare erhållit dagunderstöd i enlighet med lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor, förhöjes pensionen med arbetslöshetstillägg. *Har arbetstagare under hela kalenderåret stått i samma av denna lag omfattat arbetsförhållande, berättigar för detta år utbetalt dagunderstöd likväl icke till arbetslöshetstillägg, om arbetstagarens arbetsförhållande, som omfattas av denna lag icke upphört inom tre år efter utgången av förstnämnda kalenderår eller om arbetstagaren under samma kalenderår icke förtjänat lön, som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, minst till i 5 § 1 mom. i sagda lag avsett gränsbelopp.* Dagunderstöd, som erlagts för tiden före början av det kalenderår under vilket arbetstagaren fyllt 23 år, samt för det år, under vilket pensionsfallet inträffat, och för det föregående kalenderåret, berättigar likväl icke till arbetslöshetstillägg.

Arbetslöshetstillägget uträknas genom att multiplicera pensionens belopp med antalet arbetslöshetsmånader och dividera produkten med det tal, som erhålles genom att subtrahera antalet arbetslöshetsmånader från antalet sådana fulla månader, som ingå i tiden från det arbetstagaren fyllt 23 år, likväl tidigast från

Arbetslöshetstillägget uträknas genom att multiplicera pensionens belopp med antalet arbetslöshetsmånader och dividera produkten med det tal, som erhålles genom att subtrahera antalet arbetslöshetsmånader från antalet sådana fulla månader, som ingå i tiden från det arbetstagaren fyllt 23 år, likväl tidigast från och

Gällande lag.

och med den 1 juli 1962, tills han uppnått 65 års ålder. Arbetslöshetsmånaderna bestämmas såsom fulla månader på basen av det sammanlagda antalet sådana dagar, för vilka arbetstagaren erhållit understöd, som i enlighet med 1 mom. berättigar till arbetslöshetstillägg, och så att månaden anses ha 30 dagar.

Förslag.

med den 1 juli 1962, tills han uppnått 65 års ålder. Arbetslöshetsmånaderna bestämmas såsom fulla månader på basen av det sammanlagda antalet sådana dagar, för vilka arbetstagaren erhållit understöd, som i enlighet med 1 mom. berättigar till arbetslöshetstillägg, och så, att månaden anses ha 22 dagar.

19 b §.

Understiger beloppet av ålders- eller familjepension eller sådan full invalidpension, vars storlek icke bestämts med tillämpning av 6 § 3 mom., före förrättandet av ovan i 8 § avsedd samordning 10 mark i månaden, äger pensionsanstalten rätt att utbetala pensionen i ett för allt, varvid beloppet beräknas enligt av social- och hälsovårdsministeriet fastställda grunder. Den som erhållit dylik betalning i ett för allt är därefter icke med anledning av samma pensionsfall berättigad till pension på grund av de arbetsförhållanden, på basen av vilka pension, som motsvarar det utbetalda beloppet, skulle ha utgått. Har för bestämd tid beviljad invalidpension utbetalts i ett för allt, kan pensionstagaren likväl beviljas pension för den tid hans arbetsförmåga fortgår efter den bestämda tidens utgång. Ovan avsett markbelopp justeras årligen från ingången av januari månad i enlighet med det löneindextal, som skall fastställas i och för tillämpning av 9 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 19 .

Vid tillämpning av stadgandena i 7 b § 1 mom. av denna lag beaktas, om ej annat förordas av stadgandena, de dagunderstöd som utbetalts för tiden efter år 1977.

Stadgandena i 19 b § 4 mom. av denna lag tillämpas även på sådana pensioner, vilka beviljats på basen av pensionsfall som inträffat före denna lags ikraftträdande.

I 19 b § 4 mom. i denna lag stadgat markbelopp motsvarar det löneindextal som fastställs för år 1978.

2.

Lag

angående ändring av 7 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

I enlighet med riksdagens beslut ändras 7 § 1 mom. lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, sådant sagda lagrum lyder i lag av den 18 juni 1971 (501/71), som följer:

Gällande lag.

7 §.

Har till invalidpension berättigad arbetstagare omedelbart före inträdet av den sjukdom eller uppkomsten av det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, under en tid av 540 sådana dagar, för vilka han icke erhållit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60), avsett dagunderstöd, i arbete, som avses i denna lag, förtjänat minst 800 mark, beaktas såsom pensionsgrundande lön även den lön, som han skulle ha förtjänat från invaliditetens början till dess han uppnått pensionsåldern. Det årliga beloppet av denna lön förutsättes uppgå till samma i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade belopp i mark, för vilket på grund av arbetstagarens arbetsförhållande i genomsnitt erlagts försäkringspremie i enlighet med denna lag under de kalenderår, under vilka han i arbete, som avses i denna lag, förtjänat minst 800 mark, eller, om han under inget kalenderår förtjänat minst detta belopp, till samma belopp som nämnda gränobelopp. Löner, vilka införtjänats före 23 års ålder, beaktas dock endast, om de förtjänats under det kalenderår, under vilket den sjukdom, det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, uppkommit, eller under tre kalenderår omedelbart före förstnämnda år. Vid beräkning av ovan avsedda belopp i mark, för vilket i genomsnitt erlagts försäkringspremie, beaktas icke tid, för vilken arbetstagaren före början av det kalenderår, som omedelbart föregått pensionsfallet, efter det arbetsförhållandet avbrutits, erhållit dagunderstöd i enlighet med lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor. Angående beräkningen av beloppet i mark stadgas närmare genom förordning.

Förslag.

7 §.

Har till invalidpension berättigad arbetstagare omedelbart före inträdet av den sjukdom eller uppkomsten av det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, under en tid av 540 sådana dagar, för vilka han icke erhållit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60), avsett dagunderstöd, i arbete, som avses i denna lag, förtjänat minst 800 mark, beaktas såsom pensionsgrundande lön även den lön, som han skulle ha förtjänat från invaliditetens början till dess han uppnått pensionsåldern. Det årliga beloppet av denna lön förutsättes uppgå till samma i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade belopp i mark, för vilket på grund av arbetstagarens arbetsförhållande i genomsnitt erlagts försäkringspremie i enlighet med denna lag under de kalenderår, under vilka han i arbete, som avses i denna lag, förtjänat minst 800 mark, eller, om han under inget kalenderår förtjänat minst detta belopp, till samma belopp som nämnda gränobelopp. Löner, vilka införtjänats före 23 års ålder, beaktas dock endast, om de förtjänats under det kalenderår, under vilket den sjukdom, det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, uppkommit, eller under tre kalenderår omedelbart före förstnämnda år. Vid beräkning av ovan avsedda belopp i mark, för vilket i genomsnitt erlagts försäkringspremie, beaktas icke tid, för vilken arbetstagaren före början av det kalenderår, som omedelbart föregått pensionsfallet erhållit dagunderstöd i enlighet med lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor. Angående beräkningen av beloppet i mark stadgas närmare genom förordning.

Denna lag träder i kraft den

19

Vid tillämpning av denna lag beaktas, om ej annat följer av stadgandena, de dagunderstöd som utbetalts för tiden efter år 1977.

I denna lag stadgat markbelopp motsvarar det för år 1962 fastställda löneindextalet.